

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 9. szám

2012. július 23

„Szabad péntek, szabad szombat...”

A közismert gyermekdal kezdő sorai mostanában gyakran eszembe jutnak, s talán közülünk többen emlékeznek még arra az időre, amikor bizony nem volt szabad a szombat. Még iskolába jártam, amikor a szabad szombatot a minden második szabad

szombat után bevezették. Milyen remek is volt, hogy a hét napból immár csak ötöt kellett dolgozni, iskolába járni. Abban az időben még az sem zavart bennünket, hogy hétfőn a TV műsorszünetet tartott. Éltük a megszokott szerény kis életünket, amit a mostani zűrös napokhoz képest nagyon is nyugalmasnak látok. Valamikor azt tanultam, hogy a történelem ismétli önmagát, de azt nem gondoltam, hogy ez fordítva is igaz. Inkább befejezem az emlékezést, mielőtt tippeket adnék...

Elég bajunk van a napi nyolc órás munkaidő bevezetésével, de ehhez a gondolathoz volt időnk hozzászokni az elmúlt hónapokban. Amit viszont még most kezdünk felfogni, az a munkaközi szünetet érintő törvényi rendelkezés. Az új Munka Törvénykönyve szerint a munkaközi szünet nem része a munkaidőnek és ettől nem lehet eltérni az állami tulajdonú vállalatoknál. Tehát egy nappalos munkavállaló nem elég hogy többet dolgozik ugyanannyi pénzért, még további húsz percet kell a munkahelyén töltenie. A forduló szolgáltatók esetében sincs ez nagyon másként, bár ha ők tizenkét órát dolgoztak eddig, nem feltétlenül kell a napi munkaidőt megnövelni. Elszámolásra viszont csak a munkaközi szünetekkel – mert ilyen esetben nem csak egyről beszélünk – csökkentett munkaidő kerülhet. S ha tovább számolunk, az is nyilvánvalóvá válhat, hogy a munkavállalók ugyanannyi pénzért még plusz szolgáltatóra is berendelhetők. A legrosszabb persze a többlet munkaidőből származó munkaerő felesleg, mert ugye az is képződhet.

Feltehetjük a kérdést, hogy is van ez? Valakik mintha azt mondták volna, hogy az új Mt-ből nem lesz keresetvesztés, ami igaz is lehetne, bár ha többet dolgozunk, nem jár több juttatás? Na és mi van az egymillió munkahellyel, ha az állami tulajdonú vállalatoknál munkaerő szabadul fel?

Sorolhatnánk kérdéseinket és kéréseinket, de a VSZ tisztségviselőitől nem kérdéseket, hanem válaszokat várunk. Most a Kollektív Szerződés tárgyalásainak felhívására naponta kérdeznak bennünket, hogy „Mit tesz a szakszervezet?” A kérdés jogos, de az furcsa, hogy tőzről legalább négy szervezetlen munkavállaló kérdezi ezt. Természetesen megosztjuk az információinkat, de figyelemre méltó, hogy azok is tőlünk várják a megoldást, akik a pálya széléről figyelik az eseményeket. Lehet, hogy nem is olyan különleges ez a „fogjuk meg és vigyék” effektus, vajon honnan ilyen ismerős... csak nem a múlt századból?

De térjünk vissza az új Mt-hez. Miért van az, hogy az állam bácsi szigorúbb a saját gyerekéhez, mint egy idegenhez. Lehet, hogy csak mostoha gyerekei vagyunk, vagy megint iskolások lettünk, és a tanító néni saját gyermekével akar példát statuálni?

A törvényekkel egyet tehetünk, be kell tartanunk azokat, ha az ebédidő nem lehet a munkaidő része, akkor nem lesz az. De nem úgy, mint a Frédi és Bénében, ahol dudaszóra kezdődik és fejeződik be, hanem olyan rugalmas szabályozás alapján, hogy a Helyi Függelékben rögzített módon mindenki százszázalékosan élhessen a jogaival.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

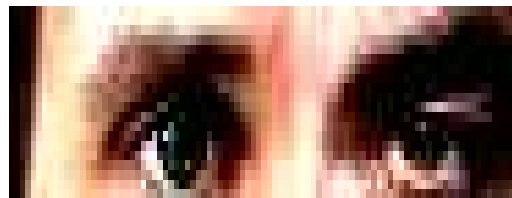
Csakis a kovászos

Valamiért nem az osztálytársadalmi pangás jut eszembe az uborkaszезonról idén. Talán, mert javában tart ugyan az ubiszüret, ám semmittevésről szó sincs magyarhonban, a napisajtó sem azon töri a billentyűzetét, hogy miről írjon holnapra. Legfeljebb azon, hogy kéne úgy megírni, hogy jó legyen. Vagy inkább, hogy ne legyen jó? Példát erre is, arra is találunk, mindenki választhat kedvére, én maradok az uborkánál. Ami nekem idén csakis a kovászos. Mármint az ötliteres üvegben napon érlelt, majd lehűtött ropogós kovászos uborka, amit Krúdy Gyula is nagyon szeretett. Ezt csak azért jegyeztem meg, hogy legyen valami közös bennünk.

A kovász nagyon egyszerű, hiszen vízből és lisztből áll, a kovászos uborka esetén elég egy kenyér darabkája abba az ötliteresbe, és hamarosan megindul az erjedés, a többi adalék ízlés kérdése. A végeredmény magáért beszél, persze nem árt bele is harapni, hogy ne csak halljuk, érezzük is, mint mond. Talán nem véletlen, hogy nyelvünkben a kovász elsősorban összetartó erőt jelent, ami máris ellentmondás. Mert a kovász a kenyér lazítására is szolgál, akkor most a kovászos erjedés összefog, vagy fellazít? Mert nyilván nem mindegy, hogy a kovász szeretet, vagy gyűlölet.

Vagy képmutatás, ami a gyűlöletnél is rosszabb. A képmutató – biblikusan szólva farizeus – ember alattomos, nehéz felismerni, mert bár nem szeret, nem is gyűlöl. Kedvesen köszönt, ha találkozol vele, még az is lehet, hogy szereti a kovászos uborkát, de amint háttal fordítasz neki, már csak a hibáidra emlékszik. És ha nem ízlése szerint volt a kovi, azonnal székürtöli ország-világ előtt. Alakoskodik, megjátssza a törvénytisztelő embert, amit valahonnan szerzett tekintélye miatt könnyen elhiszünk. Ha teheti, új és újabb szabályokat állít fel,

amivel még az ünnepnapokat is megkeseríti. Gúzsba köt, hogy szabadon táncolhasson a maga képére formált világban. Mindenütt ott van, és előfordulhat, hogy magadnak választottad, társul, vagy éppen barátnak. Mire felismered, hogy kétarcú, már sok kovászos megettél vele, és ha szabadulni akarsz, hálátlan és hűtlen leszel, amiért kirekesztés lehet osztályrészed.

Megoldás csak egy van, ki kell önteni a maradék kovászos uborkát! Ne sajnáljuk, különben úgy járhatunk, mint Krúdy Szindbádja, aki élete végén jött rá, hogy sem az asszonyok, sem a lakomák nem voltak olyan szépek és jók, mint ahogyan emlékei mutatták. Tehát nosza, készítsünk új kovászt, de csak kötöttségektől mentesen, szabadon, ahogyan szívünk és lelkünk diktálja. Kevés szabályt állítsunk fel, de azt tartsuk is be, és ne válogassunk sokat, igazán jó ízű kovászos lehet a nagyobb, kissé sárgálló uborkából is. Nem baj, ha a kenyérdarabka sem mai már, sőt, néha jobb a tegnapi, mint a mai, és aki úgy szereti, ízesítheti a kapor mellett akár fokhagymával is.

Csak arra vigyázzunk, hogy minden összetevő tiszta legyen és eredeti, hiszen már tudjuk: A szépség mindent kellemesebbé tehet, de nem biztos, hogy mindig jobb, ami szebb. A lényeg, hogy a szeretet legyen a kovásza művünknek, és ha elkészült, akkor óvjuk a káros baktériumoktól. Tehát alaposan fontoljuk meg, ki nyúlhat bele, akivel majd elfogyasztjuk, ha lehetőségünk adódik újra választani.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselőlet Záhony

Helyi hírek röviden

Forgalmi Csomópont Eperjeske, Záhony

A két Forgalmi Csomópont Kollektív Szerződés Helyi Függelékének módosítása ügyében keresett meg bennünket az elmúlt héten. A Helyi Függelékben az állandó nappalos – állomási takarítók – munkaidejének befejezésének módosítását kezdeményezték. A Vasutasok Szakszervezete nem írta alá a módosítást, tagjaink kérésének eleget téve módosító javaslattal éltünk, amire a munkáltató még nem reagált.